

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-247/17 Denisas Raugevičius

(*Korkein oikeus* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Europos Sąjungos pilietybė – SESV 18 ir 21 straipsniai – Valstybei narei pateiktas trečiosios valstybės prašymas išduoti Sąjungos pilietį, turintį kitos valstybės narės pilietybę, pasinaudojusį teise laisvai judėti pirmojoje valstybėje narėje – Prašymas, pateiktas dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymo, o ne dėl baudžiamojo persekiojimo – Tik piliečiams taikomas ekstradicijos draudimas – Judėjimo laisvės apribojimas – Pateisinimas, grindžiamas nebaudžiamumo prevencija – Proporcingumas“

Santrauka – 2018 m. lapkričio 13 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas

1. *Sąjungos pilietybė – Sutarties nuostatos – Taikymo asmenų atžvilgiu sritis – Valstybės narės pilietis, turintis ir trečiosios valstybės pilietybę – Įtraukimas*

(SESV 20 ir 21 straipsniai)

2. *Sąjungos pilietybė – Teisė laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje – Trečiosios valstybės pateiktas prašymas valstybei narei išduoti Sąjungos pilietį, turintį kitos valstybės narės pilietybę, pasinaudojusį teise laisvai judėti pirmoje valstybėje narėje – Ekstradicijos prašymas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę – Prašomoji valstybė narė, draudžianti išduoti savo piliečius siekiant įvykdyti bausmę ir leidžianti tokią užsienyje paskirtą bausmę atlikti jos teritorijoje – Šios valstybės narės pareiga nuolat jos teritorijoje gyvenantiems Sąjungos piliečiams užtikrinti vienodą, kaip ir savo piliečių, vertinimą*

(SESV 18 ir 21 straipsniai)

3. *Sąjungos pilietybė – Teisė laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje – Trečiosios valstybės pateiktas prašymas valstybei narei išduoti Sąjungos pilietį, turintį kitos valstybės narės pilietybę, pasinaudojusį teise laisvai judėti pirmoje valstybėje narėje – Pareiga patikrinti, ar laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 19 straipsnyje nustatytų garantijų*

(Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 19 straipsnis)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 29 punktą)

2. SESV 18 ir 21 straipsnius reikia aiškinti taip, kad trečiajai valstybei ne baudžiamojo persekiojimo tikslais, bet siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę pateikus ekstradicijos prašymą dėl Europos Sąjungos piliečio, pasinaudojusio savo teise laisvai judėti, prašomoji valstybė narė, pagal kurios nacionalinę teisę draudžiama taikyti jos piliečių ekstradiciją už Sąjungos ribų tam, kad būtų įvykdyta

bausmė, ir numatyta galimybė tokią užsienyje paskirtą bausmę atlikti jos teritorijoje, privalo šiam Sąjungos piliečiui, nuolat gyvenančiam jos teritorijoje, užtikrinti vienodą, kaip ir savo piliečių, vertinimą ekstradicijos klausimais.

Kadangi, kaip buvo priminta šio sprendimo 33 punkte, ekstradicija siekiama išvengti valstybių narių, ne prašomosios valstybės narės, piliečių nebaudžiamumo ir jei pagrindinėje byloje nagrinėjama nacionalinės teisės aktais leidžiama išduoti valstybių narių, ne Suomijos Respublikos, piliečius, šių teisės aktų proporcingumą reikia nagrinėti patikrinant, ar, atsižvelgiant į visas bylos faktines ir teisines aplinkybes, nėra mažiau pastarųjų piliečių naudojimąsi judėjimo laisve ribojančių priemonių, kurias taikant būtų galima taip pat veiksmingai pasiekti šį tikslą (2016 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Petruhhin*, C-182/15, EU:C:2016:630, 41 punktą).

Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos pilietybė turėtų būti valstybių narių piliečių esminis statusas (žr., be kita ko, 2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Grzelczyk*, C-184/99, EU:C:2001:458, 31 punktą; 2011 m. kovo 8 d. Sprendimo *Ruiz Zambrano*, C-34/09, EU:C:2011:124, 41 punktą ir 2018 m. birželio 5 d. Sprendimo *Coman ir kt.*, C-673/16, EU:C:2018:385, 30 punktą). Taigi kiekvienas Sąjungos pilietis gali remtis SESV 18 straipsniu, kuriuo draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės, visose situacijose, kurios priklauso Sąjungos teisės taikymo *ratione materiale* sričiai; prie tokių situacijų, kaip ir pagrindinėje byloje, priskirtinos SESV 21 straipsniu suteiktos laisvės judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje įgyvendinimas (žr. 2012 m. spalio 4 d. Sprendimo *Komisija / Austrija*, C-75/11, EU:C:2012:605, 39 punktą ir 2014 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Dano*, C-333/13, EU:C:2014:2358, 59 punktą). Be to, nors, nesant Sąjungos teisės nuostatų, reglamentuojančių valstybių narių piliečių ekstradiciją į Rusiją, valstybės narės turi kompetenciją priimti tokias nuostatas, šios valstybės narės privalo įgyvendinti šią kompetenciją laikydamosi Sąjungos teisės, be kita ko, SESV 18 straipsnyje numatyto diskriminacijos draudimo ir laisvės judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje, garantuojamos SESV 21 straipsnio 1 dalimi.

Atsižvelgiant į tikslą išvengti nebaudžiamumo rizikos, pirma, Suomijos piliečiai ir, antra, kitų valstybių narių piliečiai, kurie nuolat gyvena Suomijoje ir gali įrodyti tam tikrą integracijos į minėtos valstybės narės visuomenę lygį, atsiduria panašioje situacijoje (pagal analogiją žr. 2009 m. spalio 6 d. Sprendimo *Wolzenburg*, C-123/08, EU:C:2009:616, 67 punktą). SESV 18 ir 21 straipsniais reikalaujama, kad kitų valstybių narių piliečiai, kurie nuolat gyvena Suomijoje ir dėl kurių trečioji valstybė pateikia ekstradicijos prašymą, kad būtų įvykdyta laisvės atėmimo bausmė, turėtų galimybę pasinaudoti Suomijos piliečiams taikomu ekstradicijos draudimu ir tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir pastarieji galėtų atlikti savo bausmę Suomijos teritorijoje.

(žr. 40, 43–47, 50 punktus ir rezoliucinę dalį)

3. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 49 punktą)